

народитѣ отъ които ся състоеше войската му, обсаденнитѣ непріатели като ся ползувахъ отъ тѣзи распріѣ излѣзохъ отъ крѣпостѣтъ, поробихъ Амилка, заведохъ го въ крѣпостѣтъ, дѣто и обѣдува; тѣй що Амилкъ остана излѣганъ въ надеждѣтъ си, но не и въ снѣтъ си.

Мыслимы че е необходимо да ся споменѣтъ нѣколко примѣри отъ разни снѣща, които сѣ излѣзвали истинни.

Іосифъ, Іакововѣтъ сынъ, видѣ на снѣ че класовѣтъ на братіята му ся навождахъ прѣдъ неговитѣ; а въ другъ единъ снѣ видѣ че слънцето, луната и дванадесѣтъ звѣзды му ся покланяхъ; и двата тѣзи снѣща ся осѣществихъ, защото Іосифъ като ся опрѣдѣли управителъ въ Египетъ, даде на братіята си жито и прч. въ оскуднитѣ години, и имъ отстъпи Гесенскѣтъ земѣж за да ся населятъ.

Виночерпецѣтъ на Фараона, като ся памираше въ затворъ, видѣ на снѣ едикъ лозж, на коѣто имаше три прѣчки които растяхъ, и слѣдъ малко цвѣнихъ, завързахъ и направихъ оздрѣло гроздіе, при това че държеше въ рѣкѣтъ си царскѣтъ чашж, въ коѣто истискваше гроздіето и ѣж подаваше на царя; Іосифъ истѣлкува този снѣ така: че тритѣ прѣчки значахъ тритѣ дни, прѣзъ които виночерпецѣтъ щеше да остане още въ затворъ, а слѣдъ тѣзи три дни царѣтъ пакъ ще го опрѣдѣли на мѣстото му.

Главнитѣ хлѣбарѣ на същѣй царь, като ся памираше прѣзъ него врѣме и той въ тѣмницѣтъ, снѣнува че носяше на главѣтъ си три кошника съ разни гозбы, отъ които кѣлвахъ разни птички; и този снѣ го истѣлкува Іосифъ както слѣдува: че